

dása szinte idáig tartott. A lelőhely is egy kisebb, de jól érzékelhető kiemelkedésen, ártéri szigeten található. Az altalajban néhol jól megfigyelhető az egykori sásas-nádas növényzet nyoma. A mai talajvízszint is igen magasán, néhol már 70 cm-en jelentkezett. A humusz vastagsága 30–40 cm. Az egykori település iránya nagyjából ÉK–DNy, pontos kiterjedését nem sikerült megállapítani. A megelőző feltárás során összesen 2537 m² területet vizsgáltunk, de a település objektumai egy kb. 70 m hosszú szakaszon jelentkeztek intenzíven, amit kb. 15 m szélesen tártunk fel. Tulajdonképpen a település ÉÉNy-i szélét tudtuk meghatározni.

Az egykori települést többször öntötte el valamelyik folyó, jól megfigyelhető egy 20–30 cm-es öntési/települési réteg, amely tele van leletanyaggal. A szelvényfalon, illetve a felszínen is jól követhető volt ez a réteg. Az objektumokat ezen a rétegen kerámiaszóródás jelezte, csak igen kevés jelenséget tudtunk feltárni. Az objektumok betöltése színben alig, de minőségben viszonylag jól elütött a környezetétől. A gödrök, árkok, alig mélyedtek az altalajba, maximum 10–20 cm-re, a legmélyebb objektum alja a mai felszíntől összesen 102 cm-re jelentkezett.

Összesen 43 objektumot figyeltünk meg, ebből 4 biztosan újkori, a többi a dunántúli vonaldíszes kultúra kései szakaszába, illetve a kottafejes kultúrkörbe esik. Az objektumok többsége gödör, ezenkívül a település ezen szakaszán végighúzó árok, illetve hozzá kapcsolódó egyéb árokszakaszok, néhány cölöplyuk, és néhány egyenletes, szinte sima aljú, felépítményi szerkezetre utaló cölöplyukas objektum. A leletanyag többsége kerámia, tárolóedények, illetve jól iszapolt, szürkés, díszített töredékek, igen sok kőeszköz, egy nyersanyag-tömb, néhány csonteszköz, orsógombok, hálonehezékek. A leletanyag elsődleges átvizsgálásakor néhány töredék egy még fiatalabb szakaszra utalhat. Az objektumok között egyértelmű, illetve jól megfigyelhető szuperpozíciót nem sikerült észlelnünk, azonban a betöltés, a leletanyag intenzitása, illetve a jelenségek egymáshoz való viszonya utalhat többszöri, illetve szakaszos megtelepülésre.

FARKAS CSILLA

301. Rétközberencs, Pintyel

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Ő, A, Á

2006. október 9-én helyszíni szemlét végeztünk a Rétközberencs–Kisvárdai közötti telepítendő, a Csicsás-csatorna (XIII.) D-i oldalán futó szennyvízvezeték újabb, a falu szélétől a Berencsi-csatorna (XII/a) közötti szakaszának nyomvonalán. A nyitott árok mentén végighaladva nem találtunk régészeti objektumra utaló jelenséget. Az árok itt többnyire lapos, vizenyős részeken futott. Egy a környezetéből jól kiemelkedő dombháton egy lelőhelyet találtunk, melyen őskori, illetve késő avar, kora Árpád-kori kerámiát találtunk. Mivel a szegényes leletanyag két kivétellel – egy perem, és egy szürke oldal – kézzel formált volt, nem lehet eldönteni pontos

arányukat. A kerámia mellett patics-, illetve 1-1 kova-, és obszidiántöredéket is gyűjtöttünk. A csatorna menti részéről származik a kova, és az obszidián, illetve 4 kisebb töredék, míg a lelőhely ÉK-i, a domb teteje felé húzódó részéből a nagyobb darabok. A terület alakjából következtetve nem tarjuk kizártnak, hogy a csatorna túlpártjára is áthúzódhat a lelőhely.

LUKÁCS JÓZSEF

302. Ricse, Vízmű

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Ő

2006. március 30-án helyszíni szemlét végeztünk a Ricse–Nagyrozsó települések közötti szennyvízcsatornázást megelőzően. A település É-i oldalán, a vízmű dombján lévő tanya körül szórvány, közelebről nem meghatározható őskori kerámia került elő.

SZÖRÉNYI GÁBOR ANDRÁS

303. Rigyác, Alsómező-dűlő nyugat

(Zala megye) R

2005-ben Tokai Zita Mária leletmentő ásatást végzett az M7 autópálya címben megnevezett lelőhelyén. Feladatunk az volt, hogy a lelőhelytől közvetlenül délre eső 27. sz. út szilárd burkolatra tervezett szakaszán próbaásatást végezzünk, eldöntendő, hogy a gyér intenzitású lelőhely folytatódik-e D felé.

2006. november 13-án a helyszínen kiérve megállapítottuk, hogy az útépítők által a terület humuszolása, az út kialakítása, a vízelvezető árkok és a kerítésoszlopok gödreinek kiásása már megtörtént, azok még nyitott állapotban voltak. A domb tetejétől K-i irányban a lejtős rész kezdeténél csupán egy kisebb régészeti objektumot figyeltünk meg, amelyből a kisszámú kerámiatöredék a Balaton-Lasinja kultúra hagyatéka.

Munkatárs: Borbély Zsuzsa régésztechnikus.

HORVÁTH LÁSZLÓ

304. Rigyác, Magyarocska-dűlő

(Zala megye) Á

2005-ben Kvassay Judit leletmentő ásatást végzett az M7 autópálya nyomvonalán, a 221+077–221+215 km-szelvények között, melynek során különböző korú, zömmel Árpád-kori települési objektumokat tárt fel. Most az ettől D-re eső, az autópályával párhuzamos, Ny–K hosszirányú 26. sz. út nyomvonalán kellett próbaásatást végeznünk. A tavalyi, D-re lejtő domboldal és a próbaásatásunk helyszíne között a Rigyác-patak ártere kiöblösödik Ny felé és ezután délebbre egy újabb lankás domboldal következik. A 26. sz. út legnagyobb része ennek a domboldalnak az É-i lábánál, majd K felé a patak árteres részén húzódik.

A 2006. november 13–16. között végzett próbaásatás során összesen 205 m² kiterjedésű területet vizsgáltunk át és csupán két Árpád-kori objektumot (gödört és